КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ЦЕНТР
«ІНСТИТУТ БІОЛОГІЇ ТА МЕДИЦИНИ»

XX МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ «ШЕВЧЕНКІВСЬКА ВЕСНА: ДОСЯГНЕННЯ В НАУКАХ ПРО ЖИТТЯ»

ЗБІРНИК ТЕЗ
(Київ, 27-28 квітня 2023)

TARAS SHEVCHENKO NATIONAL UNIVERSITY OF KYIV

EDUCATIONAL AND SCIENTIFIC CENTRE
“INSTITUTE OF BIOLOGY AND MEDICINE”

XX INTERNETIONAL CONFERENCE OF STUDENTS AND YOUNG SCIENTISTS “SHEVCHENKIVSKA VESNA: ADVANCEMENTS IN LIFE SCIENCES”

BOOK OF ABSTRACTS
(Kyiv, 27-28 April 2023)

УДК 502/504+57/59+60/61](06)(477+100)
Ш37

«Шевченківська весна: досягнення в науках про життя / Advancements in Life Sciences 2023»: збірник тез XX Міжнародної наукової конференції студентів та молодих вчених (м. Київ, 27-28 квітня 2023 р.) [Текст]. – Київ: ПАЛИВОДА А.В., 2023. – 214 с. – Текст: укр. англ.

Збірник тез конференції містить результати наукової роботи студентів, аспірантів та молодих вчених України та зарубіжжя.

Для наукових працівників, аспірантів, студентів, що працюють у галузі біології, біотехнології, біомедицини, фундаментальної медицини, лабораторної діагностики, ландшафтного дизайну та екології.

За достовірність викладених наукових даних і якість тексту відповідальність несуть автори.

ISBN 978-966-437-688-1

«Шевченківська весна: досягнення в науках про життя / Advancements in Life Sciences»: збірник тез XX Міжнародної наукової конференції студентів та молодих вчених (м. Київ, 27-28 квітня 2023 р.)
Відповідальна за випуск: Безсмертна О.О.
Коректор: Смірнов О.Є.
Комп'ютерна верстка: Павленко-Баришева В.С.
Підписано до друку 10.05.2023 р.

Формат:
Умов. друк. арк. 17
Папір офсетний
Друк офсетний
Гарнітура Arial
Зам. №0459
Наклад 300 пр.

Видавець – Паливода Алла Володимирівна
03061, м. Київ, пр-т Відрадний, 95/Е, тел./моб. (098) 287-78-16, (095) 693-10-19 Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції (серія ДК №283 від 18.12.2000 р.)

Віддруковано в друкарні ФОП ПАЛИВОДА А.В.
03601, м. Київ, пр-т Відрадний, 95/Е, тел./моб. (098) 287-78-16, (095) 693-10-19

Наведені вище результати аналізу засвідчують, що для посилення містобудівної ваги головного корпусу ННЦ «Інститут біології та медицини» при проєктуванні архітектурного простору перед головним фасадом Інституту, вирішеним в стилі модернізм, доцільно застосувати підходи, притаманні більш виразному постмодернізму з включенням елементів модернізму. Це дозволить увиразнити архітектурний простір перед головним фасадом Інституту, поєднати різностильові будівлі в єдине ціле і значно підсилити містобудівне значення головного корпусу Інституту.

ЦИТОВАНА ЛІТЕРАТУРА / REFERENCES

Eplenyi A., Olah-Christian B. (2015). Postmodern landscape architecture: theoretical, compositional characteristics and design elements with the analysis of 25 projects. *Acta Universitatis Sapientiae, Agriculture and Environment*. 7(1). 71-81. https://doi.org/10.1515/ausae-2015-0006

Landezine. Landscape architecture platform. (2010). BGU University by Chyutin Architects.). [online] Available at: https://landezine.com/ (accessed 10 April 2023).

Landezine. Landscape architecture platform. (2016). Fontys University of Applied Sciences by Mecanoo. [online] Available at: https://landezine.com/ (accessed 3 March 2023).

Maged Youssef (2014). Language of minimalism in architecture. *Journal of Engineering and Applied Science*. 61. 413-435.

Mortice Z. (2022). Northern star. The University of Michigan's Gerstacker Grove melds ecological performance with technological proficiency. *Landscape Architecture Magazine*.112 (2). 56-77.

Nesteruk I., Shpagin V. (2023). Harmonization of architectural spaces in modern university campuses. *Norwegian journal of development of the international science*. 104. 7–11. https://doi.org/10.5281/zenodo.7738616

Поровчук Н., Яворівський Р.

ІСТОРІЯ ІНТРОДУКЦІЇ ВИДІВ РОДУ *AESCULUS* L. У ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ

Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
вул. Максима Кривоноса, Тернопіль, 246027, Україна
e-mail: forik-botan@i.ua

Porovchuk N., Yavorivskyi R. INTRODUCTION HISTORY OF THE SPECIES OF AESCULUS L. GENUS IN THE FOREST-STEPPE OF

UKRAINE. Thirteen species of Aesculus L. genus have been introduced in Ukraine, 10 of them are growing in the Forest-steppe zone. The most widespread Aesculus in the forest-steppe of Ukraine is A. hippocastanum, the other species are concentrated mainly in botanical gardens and arboretums.

Історія інтродукції видів із роду гіркокаштан (*Aesculus* L.) нараховує орієнтовно 5 століть. У 1557 році рослини виду *Aesculus hippocastanum* L. з'явилися у парках міста Константинополя. Перші описи та рисунки цієї рослини подав італійський ботанік і лікар П'єтро Андреа Маттіола (*Matthiola*) у 1565 році. Саме з цього розпочалося широке впровадження гіркокаштана звичайного в європі – у 1576 році насіння цієї рослини завезли до Відня, у 1612 р. – до Англії; у 1615 р. – Франції; 1633 р. – Лейдену; 1646 р. – Алтдорфу; 1657 р. – Болонії; 1672 р. – Бранденбурга; 1675 р. – Лейпцига; у 1687 році – до Бернштадта. Дещо пізніше з'явилися у культурі й інші види цього роду: *Aesculus pavia* – у 1711 році, *A. parviflora* – у 1785 р., *A. discolor* – у 1812, *A. carnea* – у 1818, *A. neglecta* – у 1826 та *A. californica* – у 1855 році.

В Україні рослини A. hippocastanum інтродуковано понад 200 років тому. Одним із найперших осередків інтродукції цієї рослини став парк "Залізна вода" у Львові, де зростав гіркокаштан заввишки близько 25 м й діаметром стовбура до 5 м, а крони – 25 м [Григорюк та ін., 2004].

Уперше в Криму *A. hippocastanum* з'явився у 1812 році, а з 1820 цей вид почали культивувати й у Нікітському ботанічному саду. Найстаріші екземпляри гіркокаштана звичайного, що збереглися, сягають віку понад 150 років, висоти 20–25 м й діаметру стовбура 1,5 м [Волошин, 1961]. Окрім того, у Криму уперше для території України інтродуковано інші види роду *Aesculus*, а саме *A. pavia*, *A. hibrida*, *A. carnea*, *A. glabra* та *A. californica*.

Наразі, згідно літературних даних, до України інтродуковано 13 видів гіркокаштанів із Північної Америки, Східної Азії, Південно-Східної Європи та Гімалаїв. Десять видів гіркокаштанів зростає у Лісостеповій зоні України [Нестерова та ін., 2019].

У столиці *Aesculus hippocastanum* відомий здавна. Так, у джерелі "История города Киева", написаного упродовж 1799 – 1800 років, наведене цікаве повідомлення про те, що рослини цього гіркокаштана прикрашали садиби київських монастирів ще у 17–18 столітті: "дикие каштани …" заможні кияни "разводят в садах для одной красоты их цветов" [Нестерова та ін., 2019]. Як одну із переваг *A. hippocastanum* над іншими декоративними культурами, вважають його розлогу крону, котра давала добре затінення і захищала городян від палкого сонця влітку. Очевидно, саме за цю якість, а також за характерні високо декоративні суцвіття, гіркокаштан зайняв провідну роль у міському озелененні Києва, поступово витіснивши тополі, які вважалися символом нашої столиці у 19 столітті.

Інша відома літературна згадка із 1826 року про культуру гіркокаштана звичайного у Києві належить відомому досліднику нашої столиці Максиму Берлінському, котрий у своєму рукописі відмітив, що на Подолі з-поміж інших рослин з'явився кінський каштан, що квітував біло-рожевим цвітом пірамідальної форми [Григорюк та ін., 2004].

Перші офіційні дані про масові посадки гіркокаштана у місті Києві припадають на 1842 рік, і пов'язані із відкриттям бульвару Тараса Шевченка, що тоді носив назву Бібіківського.

У Маріїнському парку столиці, заснованому А. Недзельським у 1874 році, зростають 3 види роду *Aesculus*: *A. pavia*, *A. hippocastanum* та *A. carnea*, вік яких сягає близько 80-ти років. У зелених насадженнях парку "Хрещатий" зростає кілька екземплярів *A. hippocastanum* форми 'Baumanii' віком 100 років. На території Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника зростають 3 екземпляри *A. hippocastanum* кулеподібної форми, висаджених монахами ще у 1868 році, а матеріал для посадки був привезений із гори Афон (Греція) [Нестерова та ін., 2019].

Отож, найширше у Лісостепу України поширений *Aesculus hippocastanum*, інші види цього роду зосереджені переважно у дендропарках і ботанічних садах. Назагал, на території України наразі інтродуковано 13 видів гіркокаштанів, 10 з яких зростає у Лісостеповій зоні.

ЦИТОВАНА ЛІТЕРАТУРА/REFERENCES

Волошин М.Н. Конский каштан (Aesculus hippocastanum) на Украине. Бюл. Гл. ботан. сада. 1961. Вып. 44. С. 28–31.

Григорюк І. П., Машковська С. П., Яворовський П. П., Колесніченко О. В. Біологія каштанів. К.: Логос, 2004. 380 с.

Нестерова Н. Г., Григорюк І. П., Левон Ф. М., Ільєнко О. О. Біологічні основи формування стійкості деревних видів рослин в урбогенному середовищі: монографія. К.: ФОП Ямчинський О. В., 2019. 232 с.

Рожко Є.А., Косик О.І.

ВПЛИВ ЗЕЛЕНИХ НАСАДЖЕНЬ НА ФОРМУВАННЯ ОЗДОРОВЧОГО КЛІМАТУ В ЛІКАРНЯНОМУ ПРОСТОРІ

ННЦ «Інститут біології та медицини»
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
вул. Володимирська, 64/13, Київ, 01601, Україна
e-mail: elizzavettarozhko@gmail.com, oksanakosyk@gmail.com